

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11Co/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122437478
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Vékonyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:6122437478.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Vékonyovej a členov senátu JUDr. Aleny Radičovej a Mgr. Marka Anovčina, v spore žalobcu: A. B. C., D., E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXXX/XX, XXX XX H. C., právne zastúpeného: JUDr. Andrej Gara, advokát, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava 1, IČO: 30 850 436, proti žalovanej: A. I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX H., právne zastúpenej: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava 1, IČO: 36 862 711, o náhradu škody 113,45 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 4. júla 2023, č. k. 11C/3/2023-349, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozhodnutím vyhovel žalobe žalobcu a výrokmi I. a III. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 113,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 113,45 eur od 08.11.2022 do zaplatenia a súčasne žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vo výroku II. konanie v časti zastavil.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej náhrady škody za vynaložené náklady v súvislosti s cestou do miesta bydliska maloletého dieťaťa a späť dňa 12.12.2021, kde sa mal realizovať jeho styk s maloletým na základe súdneho rozhodnutia. Tento styk však žalovaná zmarila. Žalobca poukázal na to, že bol oprávnený sa stretávať s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti žalovanej, ktorá je povinná maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť. Namietal, že žalovaná nerešpektovala rozhodnutie súdu a sústavne mu bráni v styku s maloletým, pričom rôznymi obštrukciami a priedahmi marí styk, pričom doposiaľ ich zmarila šesťdesiat. Tvrdil, že žalovaná opakovane nereaguje na jeho SMS správy, nekomunikuje a kladie si vlastné podmienky pre styk s maloletým.

3. Ďalej uviedol, že si podľa vykonateľného rozhodnutia išiel dňa 12.12.2021 prevziať maloletého a za týmto účelom vycestoval z miesta bydliska, pred svojím príchodom upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy, čo bolo bez odozvy žalovanej. Len stručne mu oznámila, že rozhodnutie je zrušené, o čom, ale žalobca nemal vedomosť, lebo žiadne rozhodnutie mu nebolo doručené. V súvislosti s tým následne privolať príslušníkov policajného zboru. Žalobca mal za to, že za zmarený styk preberá zodpovednosť výlučne žalovaná z dôvodu, lebo maloletého na styk nepripravila. Navyše žalovaná porušila svoju prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka, čím mu spôsobila škodu. Cesta z H. do H. a späť predstavuje vzdialenosť 372 km, pričom základná náhrada je 71,80 eur a náhrada za pohonné látky 33,30 eur. Žalobca vzal čiastočne žalobu späť v časti úrokov z omeškania. V tejto časti bolo konanie zastavené.

4. Po dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu je daný, a preto žalobe vo zvyšnej časti vyhovel. Citoval §§ 415, 420 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podľa súdu prvej inštancie boli strany sporu v rozvodovom konaní a styk žalobcu s maloletým dieťaťom bol upravený uznesením Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 18P/54/2019 zo dňa 04.10.2021 tak, že žalobca bol oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty od 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti matky a matka bola povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Otec si mal maloleté dieťa prevziať pred Kultúrnym domom v H. J. K. J., kde ho matke v určenom čase mal aj odovzdať. Toto rozhodnutie okresného súdu bolo zrušené súdom druhej inštancie, s tým, že odvolací súd vrátil vec na nové konanie. Toto zrušujúce rozhodnutie bolo právnenému zástupcovi doručené dňa 14.12.2021, o čom svedčí pripojená doručka v súdnom spise (č. I. 324). Z tohto dôvodu súd vychádzal pri posudzovaní tejto právnej veci z vykonateľného uznesenia Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 18P/54/2019 zo dňa 4. októbra 2021.

5. Súd konštatoval, že v zmysle tohto uznesenia sa mal žalobca stretnúť so svojím maloletým synom aj dňa 12.12.2021, keďže dňa 11.12.2021 podľa SMS správ matka maloleté dieťa nepripravila na styk pred L. M. na K. J. v H., žalobca išiel dňa 12.12.2021 pred dom žalovanej, kde jej SMS správou oznámil, aby mu odovzdala maloletého, ale žalovaná mu ho neodovzdala a žalobca sa s maloletým synom nestretol. Matka argumentovala tým, že neodkladné opatrenie bolo zrušené a nemal dôvod prísť a vypisovať a traumatizovať syna.

6. Súd odkázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 14C/48/2022 zo dňa 10.03.2023, z ktorého vyplýva, že ani dňa 11.12.2021 matka nepripravila maloleté dieťa na styk s otcom a neodovzdala mu ho. Súď ďalej v podrobnostiach poukazyval na zmarený styk žalobcu s maloletým dňa 11.12.2021, s tým, že považoval pre posúdenie veci za podstatné, že k 12.12.2021 nebolo žalobcovi zrušujúce uznesenie krajského súdu doručené. Uzavrel, že žalovaná nepreukázala, že sa maloletý odmietol dňa 12.12.2021 stretnúť so žalobcom a nebolo preukázané, že sa rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 27CoP/70/2021 zo dňa 26.11.2021 dostalo do majetkovej sféry žalobcu, teda, že mu bolo doručené. Preto sa žalobca dôvodne dostavil na styk s maloletým dňa 12.12.2021 pred dom žalovanej, aby sa s maloletým stretol. Žalovaná mu neumožnila stretnutie s maloletým s odôvodnením, že žalobcovi oznámila zrušenie uznesenia Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 18P/54/2019, že maloletý sa odmietol stretnúť so žalobcom a žalobca vedel o zrušení tohto uznesenia okresného súdu, preto nemal dôvod sa na stretnutie dostaviť.

7. Súď poukázal na úpravu doručovania rozhodnutia súdu podľa § 105 a nasl. Civilného sporového poriadku, kde je presne určené, akým spôsobom súd doručuje stranám sporu. Dňa 12.12.2021 žalobca nemal zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu preukázateľne doručené. Žalovaná tak mala rešpektovať a umožniť styk žalobcu s maloletým dňa 12.12.2021 v súlade s uznesením Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 18P/54/2019 zo dňa 04.10.2021. Súď prvej inštancie uviedol, že žalovaná mala vedomosť o zrušovanom uznesení Krajského súdu Trenčín, to bol dôvod, pre ktorý neumožnila styk žalobcu s maloletým, a to styk s prespaním, ale neurobila nič preto, aby umožnila žalobcovi vidieť maloletého a stretnúť sa s ním 12.12.2021.

8. Súď prvej inštancie bol uzavrel, že žalovaná si svojím správaním nespĺnila svoju prevenčnú povinnosť upravenú v § 415 Občianskeho zákona a zároveň boli splnené na jej strane predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Protiprávny úkon žalovanej mal spočívať v tom, že si nespĺnila povinnosť uloženú jej vykonateľným rozhodnutím súdu, žalobcovi tým vznikla ujma na majetku tým, že vynaložil finančné prostriedky na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť, ide o vyčíslené pohonné hmoty motorovým vozidlom, ktoré použil na cestu Bratislava - Bojnice a späť, kde sa mal styk uskutočniť. Bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanej a vznikom škody na strane žalobcu. Pri preukázaní splnenia uvedených troch predpokladov všeobecnej zodpovednosti za škodu, sa zavinenie toho, kto za škodu zodpovedá, predpokladá. Ak sa preukáže, že škodca spôsobil niekomu škodu porušením právnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno postihuje poškodeného, zo zákona sa potom predpokladá, že škodca škodu zaviniť. Existenciu zavinenia škodcu poškodený nemusí potom dokazovať. Dôkazné bremeno o tom, že škodu nezaviniť však postihuje škodcu. Žalovanej sa nepodarilo preukázať, že škodu, ktorá vznikla žalobcovi nezaviniť, preto súď považoval za splnený aj posledný predpoklad zodpovednosti za škodu, a to zavinenie žalovanej. Na základe vyššie uvedeného súď dospel k záveru, že žalovaná je zodpovedná za škodu žalobcu, je preto povinná mu nahradiť

túto škodu, ktorú žalobca vyčíslil správne. Súd prvej inštancie posúdil, že žalovaná zavinene zmarila stretnutie maloletého syna s otcom. Bez relevantného objektívneho dôvodu syna na stretnutie s otcom nepripravila a stretnutie mu neumožnila. Žalovaná svojim správaním podľa súdu prvej inštancie priamo porušila povinnosť uloženú jej vykonateľným rozhodnutím súdu, teda žalovaná zodpovedá za škodu vzniknutú žalobcovi podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

9. Žalovaná podala proti výrokom I. a III. rozsudku súdu prvej inštancie včas odvolanie, v ktorom namietala vady konania podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Namietala záver súdu prvej inštancie, že zavinene zmarila styk s maloletým a v dôsledku porušenia prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka, ako aj porušenia právnej povinnosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Poukázala na to, že uznesenie súdu o nariadení neodkladného opatrenia, na základe ktorého sa žalobca domáhal styku s maloletým, bolo zrušené odvolacím súdom, o čom žalobcu oboznámila prostredníctvom svojho právneho zástupcu, jednak na pojednávaní konanom dňa 02.12.2021, ako aj emailom na adresu jeho právneho zástupcu. Žalobca tak bol vopred informovaný o skutočnosti, že v záujme maloletého dieťaťa bol styk v rozsahu na prespanie zrušený. Napriek tomu sa žalobca dňa 12.12.2021 (v nedeľu) na styk dostavil, čo žalovaná považovala za účelové správanie, ktorým sa ju snaží poškodiť po finančnej stránke.

10. Žalovaná ďalej uviedla, že podľa neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 18P/54/2019 zo dňa 24.10.2021, mala povinnosť odovzdať dieťa žalobcovi v sobotu, teda 11.12.2021. Nevedela, že sa dostaví aj v nedeľu, kedy sa odovzdanie nemalo uskutočniť. Zdôraznila, že právna teória vychádza z toho, že „v prípade, ak nebude správaním škodcu porušená konkrétna právna norma, tak škodca bude zodpovedať iba vtedy, ak poškodený preukáže, že škodca pri svojej činnosti nevyvinul (objektívne) dostatočnú starostlivosť, vyžadovanú § 415 Občiansku starostlivosť. Škodcovi ostáva možnosť preukázať, že škodu nezavinil, a teda že vzhľadom na svoje osobné pomery od neho nemožno očakávať, že by túto starostlivosť bol schopný dodržať (subjektívny štandard posudzovania zavinenia).“ S odkazom na uvedené mala žalovaná za to, že s prihliadnutím na miesto, čas a osobitosť vzťahu medzi ňou a žalobcom, rizikom škody, či obvyklosti správania za určitých podmienok boli splnené všetky predpoklady dodržania zákonnej prevenčnej povinnosti v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka. Opakovane poukázala na to, že po pojednávaní konanom dňa 02.12.2021 v konaní o rozvod začala maloletého syna pripravovať na styk so žalobcom v rozsahu pôvodného nariadeného neodkladného opatrenia, a teda v nepárnu sobotu bez prespatia. Žalobca však napriek uvedeným skutočnostiam trval na vydaní maloletého v rozsahu na prespanie, v dôsledku čoho sa styk žalobcu s maloletým dňa 11.12.2021 neuskutočnil. Skutočnosť, že žalobca dňa 11.12.2021 trval na uskutočnení styku v rozsahu na prespanie, v maloletom iba umocňovala jeho odmietavé citové reakcie na styk so žalobcom, v dôsledku čoho sa styk neuskutočnil ani dňa 12.12.2021. Súd podľa jej názoru nesprávnym právnym posúdením dospel k záveru, že porušila prevenčnú povinnosť, keď vopred neinformovala žalobcu o nemožnosti uskutočnenia styku, pričom z predložených dôkazov a vyjadrení jednoznačne vyplýva, že ho vopred informovala.

11. Trvala na tom, že v danom prípade je potrebné prihliadnuť na účelovosť konania žalobcu, ktorý si uznesenie odvolacieho súdu vo veci nariadeného neodkladného opatrenia neprevzal aj napriek tomu, že o ňom bol riadne informovaný, a to osobne žalovanou, ako aj prostredníctvom právnych zástupcov, ako aj na dôvody, pre ktoré došlo k zrušeniu neodkladného opatrenia. Citovala z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne s tým, že neodkladné opatrenie bolo nevykonateľné, prípadne nevykonateľné bez akejkoľvek ujmy na maloletom. Mala za to, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na formalistickom výklade zákona. Opakovane zdôraznila, že vzhľadom k uvedeným skutočnostiam neporušila prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 OZ, keď žalobcu vopred a riadne informovala o zrušení neodkladného opatrenia a zároveň neporušila ani právnu povinnosť, keď postupovala v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa a vydaným uznesením krajského súdu. Okrem toho mala za to, že v tomto prípade je potrebné posudzovať situáciu ako bežné riziko, ktoré znáša poškodený – žalobca.

12. Ďalej namietala aj nesprávne posúdenie veci v časti rozhodnutia o trovách konania. Vyslovila záver, že v danom prípade neboli trovy účelne vynaložené. Poukázala na znenie ust. § 251 CSP, v zmysle ktorého sú trovami výdavky, ktoré sú preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené, ak vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Každý výdavok má byť pritom posudzovaný vždy individuálne a podľa okolností prejednávaneho prípadu. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 MCdo 9/2013 z 20.06.2014, ako aj výklad pojmu

„účelný“. Za podstatné považovala, že žalobca proti nej podal 37 takmer identických žalôb, ktoré pritom mohol spojiť do jedného, a tým zabrániť neúčelnému navyšovaniu trov konania. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 MCdo 5/2013 z 19. marca 2014, v ktorom bol vyslovený záver, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej – ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Podľa jej názoru sa okresný súd takouto rozhodovacou praxou najvyššieho súdu neriadil. Súd prvej inštancie mal podľa jej názoru postupovať v súlade s § 257 Civilného sporového poriadku a náhradu trov konania žalobcovi nepriznať z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

13. Ďalej žalovaná namietala, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým záverom. Zdôraznila, že uznesenie krajského súdu bolo žalobcovi doručené prostredníctvom jej právneho zástupcu, a to e-mailom zo dňa 10.12.2021. Žalobca mal vedomosť o tomto uznesení odvolacieho súdu aj z pojednávania, ktoré sa konalo dňa 02.12.2021 v konaní o rozvod manželstva. Mal teda vedomosť o tom, že neodkladné opatrenie bolo zrušené, a to z dôvodu, že bolo nariadené v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Na základe uvedeného mala žalovaná za to, že konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď neprihliadol na tieto tvrdené a preukázané skutočnosti. Trvala na tom, že preukázala, že sledovala záujem maloletého dieťaťa, pričom sa preukázateľne snažila o realizáciu styku maloletého so žalobcom tak, aby maloletý neutrpel žiadne citové traumy pri odovzdávaní na styk.

14. V závere odvolania namietala porušenie práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti citovala uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 344/2019 z 21. novembra 2019 a konštatovala, že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je nedostatočné. Poukázala na rozhodovaciu prax iných krajských súdov a zdôraznila, že medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania patrí právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako vyplýva aj z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, . 303 - A , s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, . 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Rovnako sa k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky, napr. aj v náleze III. ÚS 119/03.

15. Konkrétne uviedla, že konajúci súd sa v rozsudku vôbec nezaoberal okolnosťami, pre ktoré došlo k zrušeniu nariadeného neodkladného opatrenia, teda najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa je v prípade rozhodovania o maloletých prvoradým kritériom. Uvedené vyplýva z ustálenej rozhodovacej praxe súdov, z Charty základných práv Európskej únie, Dohovoru o právach dieťaťa, ako aj z právneho poriadku Slovenskej republiky. V neposlednom rade bola skutočnosť, že vydať maloletého v rozsahu na prespanie nie je v súlade s najlepším záujmom dieťaťa, osvedčená uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 27CoP/70/2021-2189 zo dňa 26.11.2021, ktorým bolo neodkladné opatrenie zrušené. Žalovaná má za to, že najlepší záujem maloletého dieťaťa a jeho zdravý vývoj musí byť posudzovaný aj v tomto konaní o náhradu škody, keďže konanie, ktoré sleduje najlepší záujem maloletého dieťaťa, preukazuje zbavenie sa zodpovednosti za zavinenie vzniknutej škody. Za podstatné pre rozhodnutie súdu považovala, že preukázala, že konala v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, ktorý bol osvedčený aj uznesením krajského súdu. Jej zavinenie bolo v danom prípade vyvrátené, a to tým, že jednak preukázala, že žalobcu vopred informovala o vydaní uznesenia krajského súdu a zároveň preukázala, že konala v súlade s týmto uznesením odvolacieho súdu. Vzhľadom na skutočnosť, že konajúci súd v rozsudku nedostatočne odôvodnil, prečo sa nezaoberal tým najdôležitejším, a to najlepším záujmom maloletého dieťaťa, mala žalovaná za to, že rozsudok je arbitrárny, čo spôsobuje jeho nezákonnosť.

16. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Trval na tom, že žalovaná počas konania nijakým spôsobom nepreukázala objektívny dôvod nerealizovania styku s maloletým a v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia mu 12.12.2021 vôbec neumožnila styk s maloletým, pričom nebolo preukázané, že by sa o realizáciu styku vôbec

pokúsila. Vo vzťahu k predmetu, konanie je nutné posudzovať v prvom rade právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, účinné v čase skutkových okolností, ktoré sú predmetom tohto konania. Nemožno sa stotožniť s tým, že žalovaná odôvodňuje okolnosti a dôvody zmarenia styku vydaným rozhodnutím, ktoré nebolo právoplatné a vykonateľné. Bez ohľadu na interpretáciu rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, je toto rozhodnutie vo vzťahu k predmetu tohto konania irelevantné. Žalobca rešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu v čase realizácie styku. Zdôraznil, že obmedziť alebo zakázať styk maloletého dieťaťa s rodičom môže iba súd, a to vždy iba v záujme dieťaťa. Žalovaná nemôže mariť právoplatné a vykonateľné rozhodnutie len preto, že s ním nie je uzročená. Okrem toho zdôraznil, že to, čo tvrdí žalovaná, je v príkrom rozpore s tým, ako koná. V posledných troch rokoch zmarila styk so synom až 122 krát.

17. Okrem toho dal žalobca do pozornosti znalecký posudok č. 144/2020, vypracovaný D. B. K., D., v konaní, sp. zn. 18P/54/2019 a závery v ňom uvedené ohľadne negatívneho ovplyvňovania maloletého proti otcovi. Stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie, že „v konaní žalovaná nepreukázala, že maloletý sa odmietol dňa 12.12.2021 stretnúť so žalobcom a nebolo preukázané, že sa rozhodnutie Krajského súdu, sp. zn. 27CoP/70/2021 zo dňa 26.11.2021 dostalo do majetkovej sféry žalobcu, teda mu nebolo doručené.“ Zdôraznil, že z konania žalovanej je zrejmé, že sa jednalo o úmyselný účelový postup, ktorého cieľom je marenie styku s maloletým.

18. Následne žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že účelovým je iba postup žalobcu, ktorý bol informovaný o zrušení neodkladného opatrenia o úprave styku s maloletým. Práve žalobca sa domáhal výkonu styku v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Žalobca trval na styku s prespatím a maloletý tento styk odmietal.

19. Uviedla, že žalobca sa dostavil na styk už 11.12.2021 a už v tento deň mal vedomosť o tom, že neodkladné opatrenie bolo zrušené krajským súdom. Napriek tomu sa dostavil aj dňa 12.12.2021 do miesta bydliska maloletého za účelom realizácie styku. Poukázala na to, že žalobca vo svojom vyjadrení nesprávne uvádza, že uznesenie súdu o nariadení neodkladného opatrenia bolo právoplatné a vykonateľné len z dôvodu, že žalobca si napriek vedomosti o novej úprave styku a vydaní uznesenia krajského súdu, toto neprevzal. Uviedla, že sa stotožňuje s tým, že treba rešpektovať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, avšak v prípade, ak žalobca úmyselne neprevezme rozhodnutie súdu, sám marí vykonateľnosť rozhodnutia. Opakovane uviedla, že styk žalobcu s maloletým nemarí. Pokiaľ išlo o závery zo znaleckého posudku č. 144/2020, tak tieto podľa žalovanej nie sú pre konanie relevantné, nakoľko je preukázané, že vydanie maloletého na styk v súlade s neodkladným opatrením bolo v rozpore s jeho najlepším záujmom. Zopakovala svoju odvolaciu argumentáciu vo vzťahu k napadnutému výroku o trovách konania.

20. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako "CSP") bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. vo veci samej je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

21. V prejednávanej právnej veci je predmetom konania nárok žalobcu na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť tak, že dňa 12.12.2021 vykonal vypožičaným motorovým vozidlom cestu z H. do H., za účelom realizácie styku s maloletým synom, a to na základe uznesenia Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 18P/54/2019 zo dňa 04.10.2021. Žalovaná (matka maloletého) mala tento styk zmariť, čo malo založiť jej zodpovednosť za škodu.

22. Odvolací súd považuje za podstatné uviesť, že v danom prípade sa mal styk s maloletým realizovať na základe uznesenia súdu o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 04.10.2021, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 21.10.2021. V čase vzniku tvrdenej škody nebolo toto rozhodnutie právoplatné, keďže ho žalovaná napadla riadnym opravným prostriedkom, avšak bolo vykonateľné. Podľa tohto vykonateľného rozhodnutia sa mal realizovať styk žalobcu (otca) s maloletým synom tak, že bol oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti žalovanej, ktorej bola uložená povinnosť maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť s tým, že žalobca si maloletého mal prevziať pred Kultúrnym domom v H., J. K. J. a na tom istom mieste mal maloletého žalovanej vrátiť.

23. Odvolací súd uznesením, sp. zn. 27CoP/70/2021 zo dňa 26.11.2021 vyššie uvedené rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Stav k 12.12.2021, kedy sa žalobca domáhal styku s maloletým, bol teda taký, že odvolací súd o odvolaní žalovanej už rozhodol, pričom dňa 01.12.2021 súd prvej inštancie zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu elektronicky doručil do schránok oboch strán s tým, že žalobca (resp. jeho právny zástupca) si ho prevzal dňa 14.12.2021 a právna zástupkyňa žalovanej dňa 01.12.2021. S poukazom na uvedené je zrejmé, že účinky zrušenia uznesenia Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 18P/54/2019 zo dňa 04.10.2021 nastali až dňa 14.12.2021.

24. Za tejto situácie žalovaná tvrdila, že žalobca mal dňa 12.12.2021 vedomosť o zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu a ako aj o jeho obsahu a dôvodoch zrušenia. Predloženými dôkazmi preukazovala, že o ňom vedel jednak z informácie, ktorú mu dala na pojednávaní vo veci rozvodu ich manželstva ešte dňa 02.12.2021, ako aj z emailu od jej právneho zástupcu (súčasťou tejto správy bolo aj samotné zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu) zo dňa 10.12.2021. Mala za to, že žalobca mal od nej opakovane (aj sms správa dňa 10.12.2021) informáciu o tom, že rozhodnutie, na základe ktorého sa domáhal realizácie styku s maloletým bolo zrušené, a to z dôvodov, ktoré boli založené na záujme maloletého. Žalovaná v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie uvedené riadne nezohľadnil, a to hlavne pri skutkových záveroch, čo sa následne prejavilo aj v nesprávnom právnom hodnotení veci. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo nesprávne vyhodnotenú splnenie jej prevenčnej povinnosti, ako aj existencia dôvodu, pre ktorý bolo možné maloleté dieťa žalobcovi neodovzdať. Súdu prvej inštancie vyčítala, že sa vôbec nezaoberal obsahom zrušujúceho rozhodnutia a jeho dopadom na skutkové a právne posúdenie veci. Taktiež mala za to, že vykonateľné rozhodnutie jej neukladalo povinnosť odovzdať dňa 12.12.2021 (nedeľa) maloleté dieťa žalobcovi.

25. Ako bolo uvedené vyššie, uznesenie Okresného súdu, sp. zn. 18P/54/2019 zo dňa 04.10.2021 o nariadení neodkladného opatrenia bolo dňa 12.12.2021 neprávoplatné, ale vykonateľné. Vykonateľnosť je vlastnosť rozhodnutia orgánu verejnej moci, ktorá umožňuje vynútenie splnenia povinnosti uloženej takýmto rozhodnutím. Z toho možno logicky dovodiť, že ten, komu je vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, musí túto povinnosť splniť. Uvedené však kategoricky neznamená, že nemôžu existovať objektívne okolnosti, odôvodňujúce nesplnenie povinnosti uloženej vykonateľným rozhodnutím. V prípade úpravy styku s maloletým, takouto okolnosťou môžu byť objektívne prekážky na strane maloletého, vyplývajúce typicky napríklad z jeho zdravotného stavu (choroba). V tomto zmysle pokiaľ teda v rozhodnom čase existuje objektívna prekážka pre stretnutie s otcom, túto matka včas otcovi oznámi, a v prípadnom súdnom konaní tohto typu aj následne preukáže, je potom namieste konštatovať, že splnila prevenčnú povinnosť predísť škode, ktorá by mohla vzniknúť otcovi zbytočným cestovaním za účelom realizácie styku.

26. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná preukázala, že žalobcovi predtým ako sa dňa 12.12.2021 dostavil do H. za účelom realizácie styku, riadne oznámila, že rozhodnutie súdu, z ktorého odvodzuje svoje právo, bolo odvolacím súdom zrušené. Emailová správa od jej právneho zástupcu, ktorej obsahom bolo oznámenie o vyššie uvedených skutočnostiach (a aj samotné zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu), sa dostala do dispozície právneho zástupcu žalobcu ešte v piatok 10.12.2021. V konaní bolo potvrdené, že toto oznámenie bolo zaslané na používanú a fungujúcu emailovú adresu právneho zástupcu. Právny zástupca žalobcu nespochybnil, že by mu takáto správa bola doručená a vôbec sa nevyjadril k tomu, či si ju prečítal a uvedené svojmu klientovi oznámil. Inými slovami, nepoprel, že sa táto emailová správa skutočne dostala do jeho dispozície. Skutočnosť, že žalobca mal informáciu o tom, že odvolacie konanie skončilo vydaním zrušujúceho rozhodnutia, vyplynula aj z sms komunikácie zo dňa 10.12.2021, ktorú predložil samotný žalobca a aj z okolností realizácie, resp. nerealizácie styku dňa 11.12.2021.

27. Žalobca mal teda informáciu o tom, že odvolací súd vydal zrušujúce rozhodnutie, ktoré potom, čo si ho prevezme, nadobudne právoplatnosť. Dňa 12.12.2021, kedy sa dostavil do H., mal informáciu o tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu je vydané, vedel, s akým výsledkom odvolacie konanie skončilo, pričom právoplatnosť tohto zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu stála na prevzatí tohto rozhodnutia žalobcom (resp. jeho právnym zástupcom) z elektronickej schránky.

28. Vyššie uvedené skutkové závery nemajú vplyv na to, že uznesenie Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 18P/54/2019 zo dňa 04.10.2021 bolo vykonateľné aj potom, čo sa dostala do

dispozície žalobcu vyššie uvedená informácia o jeho zrušení. Na druhej strane je však potrebné, aby súd zohľadnil vedomosť žalobcu o výsledku odvolacieho konania, a znova sa zaoberal argumentáciou žalovanej, že za týchto okolností žalobca nemal dôvod realizovať cestu z H. do H., a že si za týchto skutkových okolností riadne splnila svoju prevenčnú povinnosť. Rovnako je potrebné posúdiť, či realizácia styku s maloletým v čase, keď bolo rozhodnutie – exekučný titul neprávoplatne zrušené, nepredstavuje takú objektívnu okolnosť, pre ktorú nemusel byť výkon rozhodnutia realizovaný, resp. mohol byť odopretý, pričom je potrebné prihliadnuť aj na dôvody zrušenia tohto rozhodnutia.

29. S uvedeným potom úzko súvisí ďalšia odvolacia námietka žalovanej, že sa súd prvej inštancie nezaoberal obsahom zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, konkrétne, že k zrušeniu neodkladného opatrenia došlo z dôvodu ochrany záujmu maloletého. Odvolací súd sa stotožňuje s touto odvolacou námietkou žalovanej, pričom poukazuje na to, že súd prvej inštancie v rozsudku vôbec neuviedol obsah uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 27CoP/70/2021 zo dňa 26.11.2021 a s dôvodmi zrušenia rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia o úprave styku sa ani nezaoberal. Ako už bolo uvedené vyššie, skutočnosť, že sa konajúci odvolací súd pri rozhodovaní zaoberal aj záujmom dieťaťa, pritom nie je bez právneho významu.

30. S poukazom na uvedené bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zaťažené vadou podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, čo viedlo k jeho zrušeniu a vráteniu veci vo výrokoch I. a III. na ďalšie konanie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Z dôvodu, že bol zrušený výrok I. rozhodnutia (teda rozhodnutie vo veci samej), súd zrušil aj závislý výrok III. o náhrade trov konania, bez toho, že by bolo potrebné sa zaoberať dôvodnosťou odvolania žalobkyne v tejto časti.

31. Tento rozsudok bol prijatý senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).